

Carregar els neulers

La culpa és de l'altre. El dimoni és l'altre. Aquesta manera de traure's el mort del damunt és tan vella com el món i dubto que existeixi algú que no l'hagi feta servir en alguna ocasió. O en moltes ocasions. Perquè ja se sap que l'ocasió fa el lladre i que la delinqüència moral abunda.

En relació amb aquest tema, hi ha unes víctimes que podríem qualificar de propiciatòries, com ara la premsa. És de bon to, queda bé (o passador) que quan un polític o un personatge famós fracassen, en donin la culpa a la premsa. I segons com es miri tenen raó, perquè les males notícies no se sabrien si no les divulgues algú. Per tant, matar el missatger, tot comptat i debatut, és un acte de defensa pròpia.

Falta discreció, saber callar i aguantar-se, sota el lema que no es pot matar tot el que és gras. Si els diaris no haguessin començat a parlar d'aluminosi avui les cases que han de caure també caurien, però es podria recórrer a esmentar causes desconegudes, que sempre ajuden a salvar el que es pugui.

Dins aquesta línia, crida l'atenció (notícia de premsa) un informe elaborat per la UGT de Sevilla. En l'estudi fet públic, es menciona "la síndrome de l'edifici malalt", que afecta habitatges, oficines, escoles, hospitals i comerços. Els edificis es posen malats a causa del fum del tabac i dels circuits de refrigeració, i com

a conseqüència els que hi viuen o els freqüenten tenen la pell resseca i sofreixen nàusees, irritació dels ulls, congestió nasal i afeccions de les vies respiratòries. L'informe de la UGT sevillana assegura que quan el 20% dels ocupants pateixen aquests símptomes, es pot considerar que l'immoble està malalt.

De manera que la conclusió que se'n trau és fabulosa: quan els habitants d'un edifici es troben malament, el malalt veritable és l'edifici. ¡Que no ens vinguin amb manies hipodocondríiques!

Si he de ser franc –parlo per mi– m'hauria estimat més no saber-ho. Perquè fins ara, quan he patit alguna afecció he anat al metge. Però no puc pas portar-hi tot el bastiment de l'obra, la construcció sencera amb gent dins. Per a una cosa així, el metge no em voldria donar hora ni vindria a casa. A més, em diria que no hi ha pastilles per a tant moble.

Pere Calders

